

Bilag 4.

Journalistforbundet.

København, den 1. Marts 1939.

Til Landstingets Udvalg om Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

Københavns Journalistforbund tillader sig herved ærbødigt at rette en indtrængende Opfordring til det ærede Udvalg, der behandler Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916, om at søge gennemført en Ændring i Forslagets §§ 194 a og 1017 a, Stk. 2.

Ved § 194 a bestemmes, at naar Hensynet til Opklaring af alvorlige Forbrydelser gør det ønskeligt, kan det — af *Politiet* eller Ret — paalægges et Vidne ikke at omtale til nogen, der ikke i Embeds Medfør beskæftiger sig med Sagen, hvad han har forklaret for *Politiet* eller i lukket Retsmøde, eller hvad han i øvrigt under Afgivelsen af sin Forklaring maatte blive bekendt med om Sagen.

Vi er opmærksom paa, at § 194 a indeholder nogen Vidnebeskyttelse derved, at Vidnet kan begære *Politiets* Forbud prøvet ved Retten. Københavns Journalistforbund anser imidlertid Paragraffen for at være ikke blot overflødig, men i mange Tilfælde direkte skadelig. Lang Praksis har vist, at Pressen meget vel magter at indrette sig efter Undersøgelsernes Tarv og *Dommernes Anvisninger*, og den foreslaaede Begrænsning af Pressens Arbejdsomraade savner derfor efter vor Opfattelse rimeligt Grundlag.

Ved § 1017 a, Stk. 2, bestemmes, at *Politiet* undtagelsesvis kan begære Rettens Kendelse om, at offentlig Omtale kan forbydes i Sager, der vedrører alvorlige Forbrydelser, og naar der er særlig Grund til at antage, at offentlig Omtale vil være til Hinder for Sagens Oplysning.

Vi er opmærksom paa de Begrænsninger af den foreslaaede Adgang til at forbyde offentlig Omtale, som Bestemmelsen indeholder, navnlig, at det kun kan ske *undtagelsesvis*, og naar der er Tale om *alvorlige Forbrydelser*. Men disse Begrænsninger er udformet i en saa bred Almindelighed, at deres Betydning i Virkeligheden kun er ringe, thi hvad er „undtagelsesvis“, og hvad er „alvorlige Forbrydelser? Det er en Kendsgerning, at den almindelige Tendens inden for *Politiet* i Forvejen gaar i Retning af at lukke Dørene, og det maa befrygtes, at den foreslaaede Bestemmelse, hvis den ophøjes til Lov, vil medføre, at Hovedregelen bliver lukkede Døre.

Københavns Journalistforbund tillader sig at henstille, at Bestemmelsen udgaar, da den efter vort Kendskab til de praktiske Forhold, der her kommer i Betragtning, er overflødig og skadelig og vil lægge unødvendige Hindringer i Vejen for Pressens Arbejde. Vi henviser til, at Pressens Omtale i adskillige Tilfælde tværtimod har bidraget til Forbrydelsers Opklaring.

Subsidiært henstiller vi, at Bestemmelsen ændres væsentligt, saaledes at det klart fremgaar, i hvilke bestemte Tilfælde offentlig Omtale kan forbydes.

I Ærbødighed

For Københavns Journalistforbund

Gunnar Nielsen,
Formand.